

des til også at omfatte smitte med sygdomme, der kun medfører alvorlig legemsskade.

7. Vedrørende muligheden for erstatning fra staten kan det oplyses, at loven om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser efter omstændighederne kan finde anvendelse ved overtrædelse af § 252, stk. 2, på samme måde som ved andre straffelovsovertrædelser, der kan forvolde personskade.

Dette forudsætter imidlertid bl.a., at offeret er påført HIV-smitte eller sygdommen AIDS, og at det kan lægges til grund, at dette er sket ved en overtrædelse af § 252, stk. 2, der er begået her i landet. Efter Justitsministeriets opfattelse vil der i praksis kun blive tale om et yderst begrænset antal af sådanne tilfælde.

8. Endelig kan Justitsministeriet bekræfte, at personer, der er dømt efter § 252, stk. 2, kan blive benådet, såfremt de sædvanlige betingelser herfor er opfyldt, herunder på grund af gerningsmandens helbredsforhold.

Spørgsmål nr. 6:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til henvendelsen af 10. maj 1994 fra HIV-Danmark, AktHIVhuset, Århus, Landsforeningen for bøsser og lesbiske/STOP AIDS-kampagnen og AIDS-Linien, jf. bilag 8.«

Svar:

1. I den nævnte henvendelse anføres bl.a., at vedtagelse af den foreslåede bestemmelse i § 252, stk. 2, vil kunne modvirke forebyggelsesarbejdet mod AIDS og spredning af HIV-smitte. Der peges i den forbindelse på behovet for at afveje hensynet til retsbevidstheden over for hensynet til forebyggelsesarbejdet.

Det skal i den forbindelse fremhæves, jf. lovforslagets bemærkninger side 3, pkt. 4, at udgangspunktet i den danske sundhedspolitiske indsats mod HIV-smitte og AIDS fortsat er, at det påhviler den enkelte at beskytte sig selv mod overførsel af HIV-smitte i forbindelse med kønslig omgang m.v. Som jeg også gav udtryk for i min fremsættelsestale, indebærer forslaget ikke på nogen måde et brud med den hidtidige sundhedspolitiske indsats mod smitte med HIV-virus og AIDS.

2. Der peges endvidere på, at der i lovforslaget bør sondres mellem de to HIV-virustyper, der kendes i dag, HIV-1 og HIV-2, idet »folk

smittet med HIV-2 ikke vil kunne retsforfølges, jf. forslagens bemærkninger om sandsynligheden for at dø inden for 10-15 år«.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget primært sigter på smitte med den HIV-virus (HIV-1), der er almindelig her i landet. Det er rigtigt, at der findes en anden HIV-virus (HIV-2), som menes at være noget mindre virulent (dødbringende) end den almindelige HIV-virus. Hvis de erfaringer, der indhøstes med denne virus, viser, at den ikke i almindelighed er dødelig inden for et kortere åremål, dvs. inden for maksimalt 10-15 år, omfattes smitten ikke af bestemmelsen i § 252, stk. 2. Det samme gælder, hvis der måtte vise sig andre HIV-virus eller andre former for smitte, som i almindelighed ikke er dødelige inden for dette tidsrum.

3. Det anføres desuden, at der allerede i dag efter straffelovens §§ 245 og 249 skulle være mulighed for at straffe i de tilfælde, hvor der reelt er sket en smitteoverførsel.

Straffelovens § 245 vedrører navnlig forsætlig vold i form af legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling. Straffelovens § 249 vedrører uagtsom betydelig legemsbeskadigelse. Efter Justitsministeriets opfattelse kan disse bestemmelser ikke finde anvendelse i de typiske tilfælde af overtrædelse af den foreslåede § 252, stk. 2, nemlig ubeskyttet samleje m.v. mellem en HIV-smittet og en rask person, uanset om samlejet resulterer i smitteoverførsel.

4. Endelig foreslås det, at § 252, stk. 2, ændres, således at den alene omfatter den, der gentagne gange eller i øvrigt under skærpende omstændigheder på hensynsløs måde forvolder fare for, at nogen smittes med en livstruende og uhelbredelig sygdom.

Justitsministeriet har ikke bemærkninger til, at ordene »gentagne gange eller i øvrigt under skærpende omstændigheder« indsættes i den foreslåede lovbestemmelse, såfremt det i selve lovreglen ønskes fremhævet, at den hovedsagelig alene skal omfatte gentagne tilfælde.

Spørgsmål nr. 7:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til henvendelsen af 13. maj 1994 fra Politivgruppen, jf. bilag 9.«